

GIB

Obrazi prihodnosti

Mediatorji na Portugalskem

Tekmovanja

V Kragujevcu

Kazalo

Uvodnik.....	3	Prva delavnica globokega tiska v Brežicah.....	11
SPREMLJAMO		Ekonočki	11
Predstava Ana Karenina	4	Exhibeo ergo sum – razstavljam, torej sem.....	12
Učna ura z gostom.....	4	Pouk zgodovine in muzejsko delo.....	13
Brežiški gimnazijci – mediatorji – so potovali na Portugalsko.....	5		
		Mednarodna konferenca GimMUN Ptuj 2017.....	14
Zborovsko petje v letošnjem šolskem letu.....	6	Obrazi prihodnosti.....	14
Sodelovanje s Komunalno Brežice.....	6		
„Na stičišču generacij“ na brežiški gimnaziji.....	7	TEKMOVANJA	
Medpredmetna strokovna ekskurzija po Obpanonski Sloveniji.....	8	Tekmovanje za Evrošolo 2016.....	15
Stkala so se tesna prijateljstva.....	9		
		Šolsko in državno tekmovanje iz kemije 2017.....	16
Druženje 3. c in 3. d.....	10	Matematično tekmovanje 2016/2017.....	16
Z risbami skuša ljudem prikazati svoj odnos do živali	11	Brežiški gimnazijci med najboljšimi v Sloveniji na zgodovinskem državnem tekmovanju.....	17
		Tekmovanja iz angleščine.....	17

GiB – glasilo dijakov Gimnazije Brežice, šolsko leto 2016/2017 številka 3 letnik 19	ŠTEVILKO SO UREDILI Patricija, Lara, Katja, Anamarija, Lucija, Tjaša, Maja, Mira Urek Jesenšek, prof. Tina, Tim, Vid ...	MENTORICE IN LEKTORICE Bernardka Ravnikar, prof., Lucija Mlakar, prof.	GLAVNA UREDNICA Patricija Kelhar, 4. d	ILUSTRACIJE Vid Bernard Šuler, 4. b
	SODELAVCI Zdenka Grubič, prof.	ODGOVORNA UREDNICA Bernardka Ravnikar, prof.	RAČUNALNIŠKO OBLIKOVANJE mag. Gregor Horžen	TISK Gofar d. o. o

Online tekmovanje »Best in English 2016–17«	17
Nemščina.....	18
Tekmovanje iz biologije.....	18
Geografsko tekmovanje.....	18
Slovenščina.....	18

PIŠEMO, RAZMIŠLJAMO

Poezija.....	19
(Ne)smisel šole.....	20

INTERVJU

Branje je znanje.....	24
-----------------------	----

MASKE SO PADLE

Viharnost je lepa	25
-------------------------	----

ŠPORTNA SCENA

Dosežki naših športnikov.....	26
Državno prvenstvo v športni gimnastiki.....	26

Šolski kros.....	27
DP v skokih z male prožne ponjave.....	27
Področno posamično prvenstvo v atletiki.....	28
Srednješolsko državno tekmovanje v atletiki.....	28
Razvedrilo.....	29

Uvodnik

Ko prvič vstopiš skozi gimnazijska vrata, se ti zdi dan, ko boš končal in odšel, svetlobna leta daleč. Potem pa mine prvo leto, premagani so vsi strahovi, spoznaš, da gimnazija ni „bavbav“, ampak navadna šola. Sklenejo se nova, prava prijateljstva in vse diši po srednješolski ljubezni. V drugem letniku vse teče lepo naprej kot po maslu, poznaš že različne sisteme profesorjev, in kar je najpomembnejše, bolje poznaš sebe, veš, kako si moraš razdeliti čas za učenje. V tretjem letniku gre že zares. Pritisk je vse večji in večji. Ocene se štejejo za naprej. Potrudi se, stisni, še malo ... Na koncu se moraš odločiti za izbirne predmete. Kako naj se odločim, ko pa še ne vem, kaj bi študiral/-a? Naj izberem tiste, pri katerih sem uspešna, ali raje predmete, ki mi bodo koristili? Maturantski izlet ali drugače povedano „žur do jutranjih ur“. Septembra je vse drugače. Maturantje smo. Ko pomisliš, da na urniku ni več 12 predmetov, ampak samo še 8, se na obrazu nariše velik nasmeh. To je to, to smo čakali 3 leta, na to smo se pripravljali. Že oktobra se zaveš, da 4 predmeti na urniku manj ne pomenijo tudi manj dela in učenja, ravno nasprotno. Matura, matura, matura ... Kot da smo v transu in slišimo le še to besedo. Kot bi mignil, pride februar in informativni dnevi z njim. Zdaj gre zares! Zdaj je čas, da se končno odločim. 3. marec je pred vrati, prijavo na faks je treba oddati. Program ne deluje, vsi smo živčni.

Kaj naj dam na prvo, kaj na drugo in kaj na tretje mesto? Maturantski ples, večer za spomine, pravijo. Res je bilo nepozabno! Že oddajamo seminarske naloge za interne dele. Začetek maja je in čas za maturitetni esej. Ni več šale, stvar je postala resna. Kakšne majice bomo imeli? Predaja ključa, podelitev spričeval, potem pa MATURA. Z vsakim odpisanim testom se počutiš lažje. Pisni izpiti so mimo. Samo še ustni. Glas se mi trese, ko odgovarjam na vprašanja. Potem pa JE konec. Samo še čakam na rezultate, na trenutek, ko dobim maturitetno spričevalo, nato pa le še pomaham gimnaziji v slovo. V spominu pa mi ostanejo najlepša leta mojega življenja, gimnazijska leta. Hvala, gimnazija, in na svidenje!

Patricija Kelhar, 4. d

Predstava Ana Karenina

V četrtek, 11. 5. 2017, smo si dijaki 2. letnika v ljubljanski Drami ogledali predstavo Ana Karenina, ki je odrska priredba znamenitega istoimenskega romana Leva Nikolajeviča Tolstojca iz leta 1878.

Zgodba govori o veliki, neovladljivi ljubezni med ugledno, poročeno plemkinjo Ano Karenino in mladim častnikom Aleksejem Vronskim. Njuna ljubezen je družbeno nesprejemljiva in njenemu kratkemu obdobju sreče sledi nesreča. Ana Karenina izgubi pravico do svojega sina, družba pa jo izobči in zavrne. V svoji nesreči in obupu vidi le en izhod, smrt.

Mnogi zgodbe še nismo poznali, zato smo si jo ogledali s previdno ravednostjo in polni pričakovanj. Že na začetku nas je pritegnila odrska postavitev, ki je bila na videz preprosta, a zanimiva. Vse je bilo narejeno tako,

da si je občinstvo čas in kraj dogajanja lahko samo predstavljalo. Tudi o igralcih smo si ustvarili dobro mnenje. Igralsko zasedbo so sestavljali: Polona Juh (Ana Karenina), Matjaž Tribušon (Anin mož), Klemen Janežič (Aleksij Vronski), Iva Babić (Kitty) in še mnogo drugih. Bilo je videti, da so se igralci v svoje vloge zelo vživeli. Še posebej se je, v vlogo Ane Karenine, vživela Polona Juh, ki smo jo gledalci proti koncu predstave želeli kar prijeto za rame, stresti in ji reči: «Odloči se že enkrat, kaj želiš!»

Žal pa ne moremo reči, da je bilo vse v

predstavi »perfektno«. Zaradi kompleksnosti likov in obsega originalne zgodbe je bila aktualizacija verjetno zelo zahtevna in se je tam pojavilo največ težav. Zgodba se je odvijala zelo hitro, kar je sicer razumljivo, saj so morali v omejen čas predstave stlačiti več sto strani zgodbe iz knjige, vendar je postalo tako vse manj razumljivo. Ni jim uspelo, da bi katerikoli tematiki namenili preveč pozornosti in tako je bilo tudi razmerje med Ano Karenino in Aleksejem Vronskim videti nerealan. Med gledanjem se nam je mnogokrat zazdelo, da v resnici ne gledamo uprizoritve klasičnega romana, temveč kakšno mehiško telenovelo. Najprej se je dogajalo nekaj, ko si pomežiknil, pa sta se dogajanje in atmosfera zgodbe že čisto spremenila.

Na odru se je zgodilo tudi kar nekaj presenetljivih reči. Z zvokom pištole so, recimo, nekajkrat prestrašili in morda celo zbudili koga v občinstvu, presenetile so nas tudi nenadne spremembe v načinu govora likov, ki so bili sprva mirni, potem pa so naenkrat začeli vpiti. Največji šok pa smo doživeli, ko sta se glavna igralca na odru prikazala v *adamovi obleki*. Ta scena je zasenčila vse ostale, kaj to pove o predstavi, pa naj se vsak sam odloči.

Klemen Janežič, ki je sodeloval v že omenjeni sceni, je ženski del občinstva tako navdušil, da so ga nekatere dijakinje po končani predstavi iskale in čakale pri izhodu, a žal ga niso srečale.

Katja Zobarič, 2. d

Učna ura z gostom

V sredo, 5. aprila 2017, je dijake 3. a- in d-oddelka v sklopu pouka geografije obiskal Jure Poglajen, zobozdravnik, sicer pa poznavalec Švedske in švedskega jezika, prostovoljec, za kar je bil opažen in je prejel priznanje za Delovo osebnost leta 2015. Je član švedske razvojne skupine zobozdravnikov iz Stockholma, vodi delavnice in predava doma in v tujini.

Namen obiska je bil, da se z gostom pogovarjamo o njegovih izkušnjah s Švedsko: študiju in delu na Švedskem, učenju in znanju švedskega jezika, življenju v večkulturni družbi, strpnosti in nestrpnosti, človekovih pravicah, o begunski krizi in prostovoljskem delu.

Pogovarjati smo se začeli o Švedski, kjer je gost nekaj časa študiral (v okviru študentske izmenjave) in kasneje delal. Predstavil nam je svoje izkušnje s tamkajšnjim šolanjem, z ljudmi, s pokrajino in kulturo.

Govor je nato nanese še na begunsko krizo. Gospod Poglajen nam je povedal, kako se je dopust na Lesbosu leta 2015 prelevil v akcijo zbiranja humanitarne pomoči. V nekaj dneh sta s partnerjem uspela zbrati okoli 10 ton potrebščin iz Slovenije. Akcijo je nato nadaljeval tudi doma, ko je med begunsko krizo skupaj z ostalimi prostovoljci deloval na območju Brežic.

Na koncu pa nam je predstavil še študij dentalne medicine, saj je odločitev o študiju in poklicni poti konec 3. letnika že precej aktualna.

Dijaki smo lahko postavljali vprašanja, zaradi česar je bil dan še zanimivejši in poučnejši.

Urša Jurečič, 3. d

Reka Douro in Porto na drugem bregu

Brežiški gimnazijci – mediatorji – so potovali na Portugalsko

Dijaki Gimnazije Brežice so se v okviru evropskega projekta Erasmus+ mudili na enotedenskem obisku drugega največjega mesta Portugalske, Porta. Na partnerski šoli so spoznali utrip šole in portugalski šolski sistem, poudarek pa je bil na izmenjevanju izkušenj z izobraževanjem dijakov za mediatorje in vpeljevanju mediacije, kot načina razreševanja medosebnih konfliktov, v šolsko okolje. Izmenjevali so pozitivne in negativne izkušnje, iskali rešitve ter širili svoje znanje in mediatorske kompetence na različnih delavnicah in debatah. Teme so pokrivalo širok spekter vsakdanjega življenja in problemov, s katerimi se v njem soočamo. Tako so se dotaknili tudi perečih okoljskih problemov, nestrpnosti, nasilja v partnerskem odnosu in drugih problematik – vse v luči uporabe mediacije in njenih posameznih elementov kot sredstva za njihovo reševanje. Dijaki so bivali pri družinah dijakov gostiteljev, kar jim je omogočilo pristnejši stik s portugalsko kulturo, načinom življenja, jezikom, navadami in kulinariko, stkale pa so se tudi globoke prijateljske vezi, ki bodo pregle trajanje projekta. Seveda ni manjkalo ogledov znamenitosti ter zgodovinskega sprehoda po mestu, kjer so s pomočjo doživetega pripovedovanja portugalske profesorice zgodovine stavbe, cerkve in kipi oživili in dobili dušo. Domov smo prišli bogatejši za neprecenljivo izkušnjo in žalostni, da se je že končala.

Polona Masnec

Ravnatelj in dijaki države gostiteljice

Učitelji in dijaki iz petih držav

Julijina gostiteljica

Nikina gostiteljica

V okviru mediacije sva od 7. do 14. maja bivali pri vrstnikih iz Porta. Že ob prvem srečanju so nas sprejeli prijazno in toplo. V tem tednu sva se naučili mnogo o mediaciji, spletli nove prijateljske vezi ter spoznali njihovo kulturo in navade. Opazili sva nekaj manjših razlik, najbolj vidna pa je bila razlika med slovensko in portugalsko mentaliteto. Ob prvem vtisu Slovenci delujemo bolj zadržano, medtem ko so Portugalci odprti, topli ter prijetni. V spomin so se nam najbolj vtisnili značajni ljudi. To izkušnjo si bova najbolj zapomnili po ljudeh, raznovrstnih delavnicah, novo pridobljenem znanju ter zgodovinsko bogatem mestu. Počaščeni sva, da sva lahko bili del te nepozabne izkušnje.

Nika Cvetanovski in Julija Budič, 1. b

Zborovsko petje v letošnjem šolskem letu

V letošnjem šolskem letu smo se novi in dosednji pevci zopet zbirali 8. in 9. šolsko uro na svetlem in prostornem gimnazijskem podstrešju. Naše vaje bi se ostalim zdele dolgotrajne in utrujajoče, a nas je zborovodkinja Simona Rožman Strnad vsak teden pričakala polna energije in s širokim nasmehom na obrazu. Tudi družnje s soustvarjalci in inštrumentalisti nam je dalo navdih in moč za izpopolnjevanje v glasbi.

Vsako leto se kot mladi ustvarjalci udeležimo revije posavskih otroških in mladinskih zborov, v poznih pomladnih popoldnevih pa zaključimo svoje druženje s koncertom. Prireditev z naslovom »Let it be« je letos potekala v avli gimnazije Brežice, kjer se je občinstva kar trlo. Tudi nevihtno vreme s pridihom mogočnosti je ustvarilo posebno lepo vzdušje. Skladbe smo vzeli z vseh slogovnih področij in jih poskusili povezati v zgodbo našega ljubiteljskega umetniškega dela. Skušali smo predstaviti zabavne rock skladbe enako prijetno kot klasične latinske umetnine in pesmi naših prednikov. Upam, da smo profesorjem in našim družinam polepšali večer ter jim poklonili delček ljubezni do petja. Počastil nas je tudi ravnatelj in nam poklonil vrtnice. Profesorici Zlati Hribernik pa se iskreno zahvaljujemo za pomoč pri ustanovitvi te glasbene zasedbe.

Vsem mladim, ki jih družijo strast do umetnosti, polagamo na srce vztrajnost, potrpežljivost in neomajno voljo. Ne ovrzite svojih sposobnosti, ampak jih gojite in se trudite za uspeh.

Urška Županc, 3. a

Sodelovanje s Komunalno Brežice

Aprila in maja, ob svetovnem dnevu Zemlje in voda, smo v sodelovanju s Komunalno Brežice izvedli nekaj dejavnosti.

S 1. c-razredom smo organizirali čistilno akcijo in malo uredili šolsko dvorišče. Ta dan smo poimenovali »dan za spremembo«.

Pristopili smo k projektu »Zdravo – bolj zdravo – voda iz pipe«, ker se zavedamo pomena ohranjanja čiste pitne vode in zmanjšanja odpadnih plastenk. Ob tej priložnosti je gospod Darko Ferlan predaval zaposlenim o pomenu pitja vode iz pipe. Dobili smo nekaj steklenih vrčev z logotipom podjetja.

V tretjih letnikih smo v okviru izbirnih predmetov biologije in kemije imeli strokovni predavanja, o pitni vodi ter odpadkih kot učinkovitem viru energije.

S Komunalno Brežice so sodelovali Darko Ferlan, Krištof Žnideršič in Jasmina Butar.

Vsebine so bile zanimive, kaj novega in uporabnega je vedno »fajn« izvedeti.

Nada Mandić, prof., in Ema Maček, prof.

„Na stičišču generacij“ na brežiški gimnaziji

V četrtek, 6. aprila 2017, je na Gimnaziji Brežice potekala prireditev »Na stičišču generacij«, ki so jo skupaj s Posavskim društvom seniorjev, menedžerjev in strokovnjakov Krško pripravili profesorji Gimnazije Brežice. Obiskovalce sta najprej pozdravila g. Vlado Podgoršek, član društva, ter g. Uroš Škof, ravnatelj gimnazije, ki je skupaj z geografom in zgodovinarjem g. Boštjanom Špilerjem popeljal obiskovalce na ogled šole. Moderatoriki prireditve sta bili ga. Milena Jesenko, članica društva, ki je izpostavila nekaj imen ravnateljev in profesorjev, ki so ustvarjali kakovost brežiške gimnazije, omenila nekaj njenih dijakov, ki so se uveljavili v slovenskem družbenem prostoru in širše, ter ga. Mateja Raušl, ki je predstavila uspehe brežiških dijakov na državnih in mednarodnih tekmovanjih ter njihove mentorje. Prireditev so popestrili dijaki, ko so ne le uspešni na šolskih in mednarodnih tekmovanjih, temveč tudi na glasbenem, plesnem, športnem in literarnem področju, nekateri izmed njih pa so celo prvaki v svetovnem merilu. Zahvaljujoč moderni tehnologiji, se je iz Makarske, kjer je bila na enotedenskih atletskih pripravah, javila Lara Omerzu, ki je po zaslugi odličnih športnih dosežkov (skok v višino) dobila štipendijo za študij v ZDA, iz Španije pa se je oglasil Luka Guček, ki že drugo leto trenira in igra v španskem nogometnem klubu, šolske obveznosti pa opravlja na daljavo na Gimnaziji Brežice.

Predstavljena je bila tudi raziskovalna naloga Arzenove spojine v mleku in dlaki krav, za katero so tri dijakinje prejele srebrno priznanje na državnem nivoju. Prof. Boštjan Špiler je predstavil odlične uspehe dijakov na geografskem področju in v Evrošoli, prof. Sandi Rašović pa uspehe na športnem področju ter delo z nadarjenimi športniki. Ravnatelj Uroš Škof je spregovoril še o ostalih uspehih, delu in aktivnostih na šoli.

Veseli nas, da je društvo prepoznalo uspehe naših dijakov na svetovnih tekmovanjih v znanju in jih denarno nagradilo z vrednostnim bonom, ki ga je ravnatelju izročila ga. Milena Šauta, sekretarka Posavskega društva seniorjev, menedžerjev in strokovnjakov Krško.

Mateja Raušl, prof.

Medpredmetna strokovna ekskurzija po Obpanonski Sloveniji

Pa smo se tudi prvošolci odpravili na strokovno ekskurzijo! V četrtek, 4. maja 2017, smo raziskovali severovzhodni del Slovenije. Prekmurje je področje na stičišču kultur ter z bogato zgodovino ponuja mnogo znamenitosti. Nekatere izmed njih smo si ogledali ter razširili znanje o svoji državi.

Prvi postanek smo opravili v Moravskih Toplicah, kjer smo obiskali evangeličansko cerkev. Sprejel nas je gospod Geza Erniša, nekdanji protestantski škof. Izvedeli smo več o protestantizmu ter njegovem razvoju na slovenskem ozemlju in v prekmurski regiji. Pot smo nadaljevali do Dobrovnika, vasi na skrajnem severovzhodu Slovenije. Obiskali smo uspešno slovensko podjetje Ocean Orchids, ki letno proizvede kar 2 milijona orhidej. Poleg raznobarnih orhidej pa nas je očaral tudi košček tropske narave. Sprehodili smo se med različnimi vrstami tropskih in subtropskih rastlin, kot so vanilija, kava, mesojede rastline, papaja, avokado, palme, guava ter mnoge druge, ki dobro uspevajo v vlažnem in toplem okolju. Podjetje ustrezno klimo v tropskem vrtu zagotavlja z uporabo geotermalnih virov.

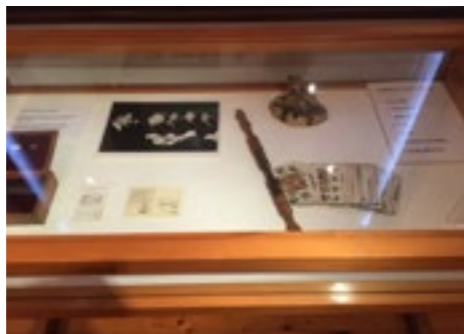

V mestu Lendava, ki je znano po multikulturalnosti, smo si privoščili kratek oddih, nato pa sedli v klopi dvojezične srednje šole. Prisluhnilo smo pomočniku ravnateljice, ki nam je predstavil šolo ter način šolanja na območju, kjer se prepletata slovensčina in madžarščina. Menim, da sta v tem okolju odločilnega pomena strpnost in upoštevanje ter sprejemanje drugačnosti, saj s tem zagotovijo sebi in ostalim prijetno bivanje v skupnosti.

Reka Mura, simbol Prekmurja, je nevarna in nepredvidljiva reka. V preteklosti je poplavljala, odnašala mlino ter brodove, ob močnih deževjih pa je iskala nove poti. Opazovali smo obmurski gozd na Otoku ljubezni, v katerem so še danes biotsko raznolike mrtvice. Ljudje, ki so utrjevali rečne brežine Mure, se imenujejo *būjraši*. Ogledali smo si tkalsko delavnico, plavajočo

molin na Muri ter se popeljali z brodom z levega na desni breg.

Nazadnje smo se ustavili še na domačiji slovenskega pisatelja Miška Kranjca, ki je pokrajino ob Muri ponesel v književno zgodovino in umetnost, prav tako pa jo danes opevata sodobna avtorja, književnik Feri Lainšček in glasbenik Vlado Kreslin.

Na našem popotovanju iz Brežic do Lendave smo spoznali geografske, zgodovinske, kulturne, turistične, naravne, jezikovne in druge značilnosti obpanonskega sveta. Bilo je zanimivo in poučno.

Lina Buršič, 1. a

V četrtek, 4. 5. 2017, smo dijaki prvih letnikov odšli na medpredmetno ekskurzijo v Prekmurje, kjer smo spoznali veliko novega. Zbrala sem nekaj vtisov in mnenj dijakov.

Zdela se mi je zanimiva, saj sem spoznala veliko novih značilnosti Prekmurja. Najbolj pa mi bo v spominu ostal obisk dvojezičnega vrtca, kjer so nam otroci pripravili kratko predstavo, nato pa smo si lahko tudi sami ogledali posamezne skupine.

Katja Resnik, 1. b

Letos smo prvi letniki imeli priložnost, da smo si ogledali Prekmurje v okviru naše medpredmetne ekskurzije. Ta se mi je zdela zelo poučna. Čeprav je bil na koncu za nami dolg dan, mislim, da smo se imeli super in se tudi veliko naučili. Z veseljem bi še kdaj odšla na kakšno podobno ekskurzijo in se še več naučila o naši prelepi Sloveniji.

Hana Suša, 1. b

Ekskurzija je bila poučna in zanimiva. Ogledali smo si veliko znamenitosti in si s tem pridobili kar nekaj novega znanja. Menim, da morajo biti takšne ekskurzije del šolskega programa, saj preko njih znanje prejemamo neposredno in se še bolj zavedamo prednosti ter lepote Slovenije in si s tem krepimo državljansko zavest in kulturo.

Lea Poslek Baršič, 1. b

Pridobil sem veliko znanja o dvojezičnosti, novi veri in celi prekmurski pokrajini. Veliko novega sem spoznal na obisku evangeličanske cerkve, kjer nam je častni škof g. Geza Erniša poleg razlik o veri ponazoril tudi življenjske in vsakodnevne vrednote.

Aljaž Arh, 1. b

Ekskurzija je bila zanimiva, saj smo spoznali tako naravne kot kulturne značilnosti Prekmurja in se iz oči v oči srečali z njihovimi posebnostmi, kot so Mura, evangeličanska cerkev, mnogo štorcelj ... V spomin pa se mi je najbolj vtisnil obisk dvojezičnega vrtca, kjer so nam malčki pripravili kratko predstavo, skozi katero so nam predstavili spretnosti tako v slovenščini kot v madžarščini.

Tjaša Hostar, 1. b

Vtise je zbrala: Barbara Unetič, 1. b

Stkala so se tesna prijateljstva

Mednarodna izmenjava v Srbiji

Za opis tako lepe izkušnje ne obstajajo dovolj dobre besede. Pa vendar bom poskušala izliti naša doživetja na papir in jih deliti z vsemi, ki ste to zamudili.

Naša avantura se je začela v ponedeljek, 27. marca 2017, ko smo ob osmi uri zjutraj sedli na avtobus in se odpravili v sedem ur oddaljeni Kragujevac. Tam so nas topla

sprejeli dijaki Prve kragujevačke gimnazije, tako da so nam na kratko predstavili znamenitosti, ki smo si jih v naslednjih dneh ogledali. Po predstavitvi smo se (vendar le za kratek čas) poslovili od slovenskih sošolcev in z našimi gostitelji odšli domov. Pod besedno zvezo »le za kratek čas« je zajetih nekaj ur, saj smo »doma« le odložili stvari, se že prvi dan pošteno najedli, preoblekli in se ob osmi uri zvečer zbrali pred glavno cerkvijo ter skupaj odšli v lokal, kjer smo se malo bolje spoznali in tako zaključili prvi dan.

V torek so nas popeljali na ogled mesta in njegovih znamenitosti. Ker je Kragujevac veliko in zanimivo mesto, so nas po končanem ogledu pošteno bolele noge. Najprej smo si ogledali stalno razstavo slik v galeriji, nato smo obiskali muzej Zastava, kjer je predstavljena izdelava orožja, kasneje pa smo se peš napotili proti Šumaricam. To je park, kjer stoji Muzej 21. oktobra, ki je postavljen v spomin kruto pobitim dijakom med 2. svetovno vojno. Muzej je rdeče bar-

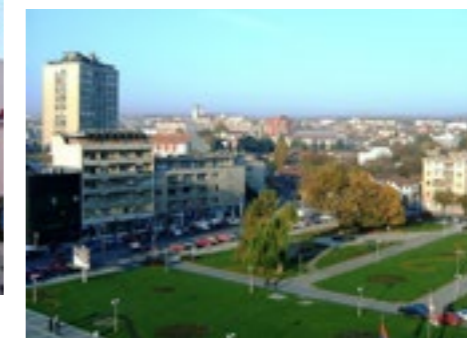
ve in brez oken, kar simbolizira trpljenje, ki

so ga prestajali ujetniki pred streljanjem. V muzeju se občutijo groza, strah in žalost, kar nas je še dodatno izmučilo. Vendar nas

ni nič ustavilo, da se ne bi se zvečer ponovno dobili. Tokrat so nas odpeljali v lokal, kjer je pevec pel le srbske pesmi. Zahvaljujoč temu, smo se поблиže seznanili tudi z njihovo glasbo.

V sredo smo potovali v Beograd. Že na poti smo se zabavali z glasnim petjem. V Beogradu smo si ogledali hram sv. Save in muzej Nikole Tesle. Po ogledu smo imeli prosto. Odpeljali so nas do Knez Mihajlove ulice, v kateri je na enem mestu zbrano vse, kar si zaželiš: mnogo trgovin, kavarn, restavracij in stojnic s spominki. Prav tako pa je bil le korak od zbirnega mesta. Ob šesti uri zvečer smo se odpravili nazaj proti

Kragujevcu in se zbrali na trgu pred gimnazijo. Druženje smo popestrili s petjem in plesom.

V četrtek enostavno nismo mogli verjeti, da se naše druženje bliža h koncu. Peljali so nas v šolo k pouku. Odplesali smo srbsko kolo in slovensko polko ter odigrali nogometno tekmo. Ker je bil rezultat izenačen, so sledili prosti strelji, po katerih so zmagali dijaki naše gimnazije. Po končanem nogometnem obračunu smo imeli prosto popoldne z gostitelji. Čas smo izkoristili za nakup spominkov, ogled mesta, kot ga poznajo naši srbski vrstniki, in uživanje v lepem vremenu, ki nas je spremljalo cel teden. Zvečer pa smo čas zopet namenili mladostniškemu druženju. Zabavali smo se v klubu Dream, kjer smo imeli odličnega dj-ja in cel lokal le zase.

Cel večer smo plesali in peli. Po zaprtju smo se sprehodili do trga pred gimnazijo. Med pešačenjem smo nadaljevali z glasnim petjem slovenskih, srbskih in angleških pesmi, na trgu pa smo vključili zvočnik in zapeli še glasneje. Zopet smo zaplesali kolo. Pridružile so se nam tudi profesorice.

Po najlepšem zadnjem dnevu je bilo slovo v petek zelo težko. Imeli smo enourno zamudo, saj se preprosto nismo mogli posloviti. Tekle so solze, pela se je naša pesem Lutka, plesalo se je kolo, objemali smo se in se nikakor nismo mogli posloviti. Ko smo končno sedli na avtobus, pa so se srbski prijatelji raztegnili čez cesto, da bi ustavili avtobus. Na poti domov smo se ustavili in si ogledali še grobnico družine Karađorđević ter rezidenco kralja Petra Karađorđevića I.

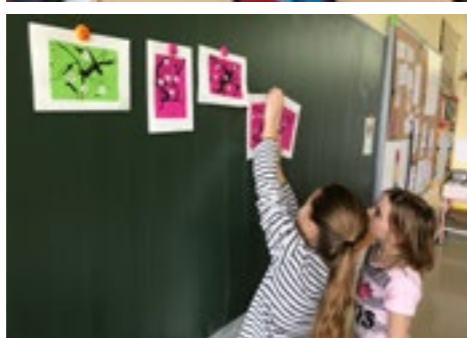
Stkala so se tesna prijateljstva, ki se ne bodo nikoli pretrgala in ne bodo nikoli pozabljena. Njihov trud in vzdušje, ki so ga pričarali, sta res nepozabna, zato že komaj čakamo, da nas obiščejo v septembru in da jim vsaj poskusimo pripraviti tako dobro zabavo, kot so jo oni nam.

Tjaša Antolovič, 2. a

Druženje 3. c in 3. d

Po projektnem dnevu decembra 2016, ko smo na naši šoli gostili tretješolce iz Osnovne šole Brežice, smo jim 22.3.2017 obisk vrnili. Polni veselega pričakovanja so nam pokazali pot v njihovo telovadnico, kjer smo se družili. Otrokom so se risali nasmeški na obrazih, ko smo se skupaj podili po prostoru, v nas pa se je prav tako prebudil kanček otroka. Sledile so delavnice, ki so jih učenci pripravili skupaj z razredničarko. Vneto in strpno so nam pomagali pri izdelovanju voščilnic za materinski dan, kajti sami so bili v tem že pravi mojstri. Na koncu so nas pogostili še z domačim pecivom, primanjkovalo pa ni ne pogovorov ne smeha. Zadovoljni smo se napotili nazaj proti gimnaziji, tretješolcem pa za spominček pustili slike z našega srečanja.

Katja Kunej, 3. d

Z risbami skuša ljudem prikazati svoj odnos do živali

Maturantka Lucija Kampijut

V ponedeljek, 15. 5. 2017, se je v šolski galeriji GIGA odprla razstava Animalije naše maturantke Lucije Kampijut. Na njenih risbah so upodobljene živali, ki jih tudi sicer najraje riše, saj se počuti zelo povezana z njimi. Najraje riše konje, do katerih čuti prav posebno vez, saj jo spremljajo že vse življenje in si ne predstavlja, da ne bi bili del njenega vsakdana. Ustvarja predvsem portrete živali, ki jih dopolni s svojimi majhnimi detajli, kar jih tudi dela tako posebne in unikatne.

Z resnejšim risanjem se je začela ukvarjati v devetem razredu osnovne šole. Riše zato, ker jo to sprošča, in kot sama pravi, je v tem našla del sebe. Ustvarjanje ji pomeni nekakšen pobeg iz prenatrpanega sveta in odmik od stresa. Z risbami skuša ljudem prikazati svoj odnos do živali. Predvsem se osredotoča na njihove oči in poglede, v katerih vidimo neko globino, ki si jo lahko vsak razlaga po svoje.

Tudi v šoli vsak prosti trenutek izkoristi za ustvarjanje svojih risb, pa naj bo to petminutni ali pa polurni odmor. Riše s takšnim užitek in zanosom, da jo je zelo zanimivo opazovati. Velikokrat s kašno risbo ni zadovoljna in ta potem zmečkana odleti v koš. Vendar ko si izbere in nariše podobo, lahko samo osuplo občuduje njeno natančnost in zdi se ti, da živali na risbah oživijo. Risanje in živali sta njeni veliki ljubezni in upam, da ju bo negovala in razvijala še naprej. Prepričana sem, da lahko v prihodnje pričakujemo še kakšno večjo razstavo.

Anja Dvoršak, 4. b

Prva delavnica globokega tiska v Brežicah

KUD Franjo Stiplovšek Gimnazije Brežice je v četrtek, 16. 3. 2017, na svoji šoli organiziral prvo likovno delavnico suhe igle na recikliranih CD-jih. V gimnazijski likovni učilnici so se pod mentorstvom svojega profesorja Alojza Konca preizkusili v mehanski obliki globokega tiska. Dopoldne je šestnajst gimnazijcev drugega in tretjega letnika preživelo v kreativni delavnici, v katero so povabili tudi brežiške devetošolce.

Delavnica predstavlja svežo obliko neformalnega učenja, usposabljanje in večanje njihovih likovnih in tehničnih kompetenc, dostop do eminentnejših kulturnih dobrin in spodbujanje ustvarjalnosti ter inovativnosti.

Postavljamo jo v dolgoročni niz kot novi projekt Mali FR.ST, ki naj postane predhodnica recentnemu grafičnemu likovnemu mišljenju mladih in utrjevanju klasične grafike pri mladih na regijskem in nacionalnem področju.

Predstavlja nadaljevanje aktualne razstave posavsko-dolenjsko-belokranjskega grafičnega projekta 1. FR.ST v GIGA Galeriji Gimnazije Brežice, sicer odprte od 6. februarja do 3. maja 2017. Vsebina obeh projektov – Mali FR.ST in 1. FR.ST pa prispeva kulturno-umetnostno izobrazbo, širi ustvarjalni in doživljajski diapazon mladih, goji zgodovinski spomin na grafične doajene, kot je Franjo Stiplovšek, hkrati pa vnaša kritičnega duha v vrednotenje in etabliranje sodobne avtorske grafike in likovne umetnosti nasploh.

Mladi spodnjeposavskega območja in obmejnega roba so tako okušali grafiko metropol.

Alojz Konec, prof.

Ekonočki

Letos nastopi jesensko enakonočje oziroma ekvinokcij 22. 9. 2017 ob 20.02 in dan se začne krajšati. Zato se bomo v četrtek, 28. 9. 2017, kreativno lotili izdelovanja in splavljanja ekološko čim bolj neoporečnih plovnih lučk – ekonočkov. Beseda je skovanka iz imen ekološki in ekvinokcij. Tradicionalno sicer poznamo pri nas gregorčke kot spomladanski običaj.

Z dijaki, osnovnošolci in otroki iz vrtca bomo izdelali miniaturne splave in ladvice, nanje namestili svečke in jih spuščali po potoku v lokalnem okolju. Mitu praelementov (zemlja-ogonj-voda-zrak) bomo dodali sodobno obredje v priprošnji podaljševanja dnevne svetlobe v zoperstavljanju zimskim dolgim nočem. Tako se v Tednu kulturne dediščine priključujemo obravnavi teme »Voda - od mita do arhitekture« v okviru letošnjih 27. Dnevoev evropske kulturne dediščine. Načrtujemo delavnico za 12 otrok (4 dijaki, 4 osnovnošolci in 4 otroci iz vrtca), ki bo potekala na Gimnaziji Brežice 28. 9. 2017, od 9. do 12. ure. Ob 17. uri istega dne pa bomo lučke spuščali ob vodni učni poti po potoku Gabernica.

Organizacija:
KUD Franjo Stiplovšek Gimnazije Brežice
in Gimnazija Brežice

Mentor:
akademski slikar Alojz Konec
s sodelavci

Exhibeo ergo sum – razstavljam, torej sem

Na likovnem področju smo zelo dejavna šola. Tako smo v iztekajočem se šolskem letu pri obveznem in izbirnem pouku, pri izbirnih dejavnostih in projektne delu napravili kar velik korak v regijsko, medregijsko in nacionalno tako laično kot strokovno javnost. Izvedli smo dve ustvarjalni delavnici (DOMOVINSKI LISTIČI in SUHA IGLA), prvo javno umetnostno predavanje STOPNICE, predstavitevno razstavo SVETOVI v Galeriji MC Brežice in že tradicionalno tri renomirane razstave v gimnazijski galeriji GIGA (BESEDNE INTERVENCIJE, I.FR.ST in ANIMALIJE).

Marsikatero aktivnost sem pri naštevanju namenoma izpustil, da bi lahko nazorneje etabliral naslovni slogan našega potrjevanja obstajanja s samim razstavljanjem.

Našo domovino identificira ocean kulture. Gladina naše kulture plimuje in valovi kot pravi ocean. Tako je videti in slišati naš čas kot dobo dogodkov marsikoga in marsikje. Torej, če ne deluješ in ne nastopaš v tem dogajanju, potem kakor da te ni. Zato tudi nas zajemata kulturno vrtničenje in valovanje.

Nastopamo z likovnimi izdelki, posameznimi mladimi avtorji – zlasti abiturienti, bivšimi gimnazijci in s profesionalnimi ustvarjalci zelo širokega okolja, vendar domačega gimnazijskega izvora (*disciples, alumni et emeriti* – učenci, mojstri in zaslužni). Slavimo njihova likovna imena, predstavljamo se z njihovo likovno dejavnostjo, dajemo priložnost mladim likovnikom, recitatorjem in glasbenikom, ki oblikujejo sceno *vernissageov in finissageov*, in vključujemo devetošolce iz neposrednega okolja.

Bistvo vsega pa je vseprisotnost umetniške kakovosti. Ekspozirana dela so visoko kvalitetna že v predpogoju kakršnegakoli razstavljanja. Kodeks likovne estetike in umetniške etike je zajamčen, kar se odraža v družbenem okolju in medijih. Poteka in razraščata se tudi edukacija znotraj in zunaj institucije. Z vsem tem poskušamo razburkati naš ocean kulture in v tej ogromni masi vzpostaviti dobre tokove inventivnosti in plemenitosti, kakor nekako podobna prizadevanja izpričuje že slovenska literarna zgodovina.

Likovna umetnost na Gimnaziji Brežice torej živi, raste in cveti. Njeno *cvetje* sicer občuduje precej ozek krog *ljubiteljev gojenega cvetja*, vendar se tako krog kakor dišava tega vrta počasi in vztrajno širita in vraščata v *širši kulturni pejzaž*. Tako nastaja zgodovina človeka in njegove prisotnosti v naravnem in humanem okolju. Tako se človečimo – *exhibeo ergo sum*.

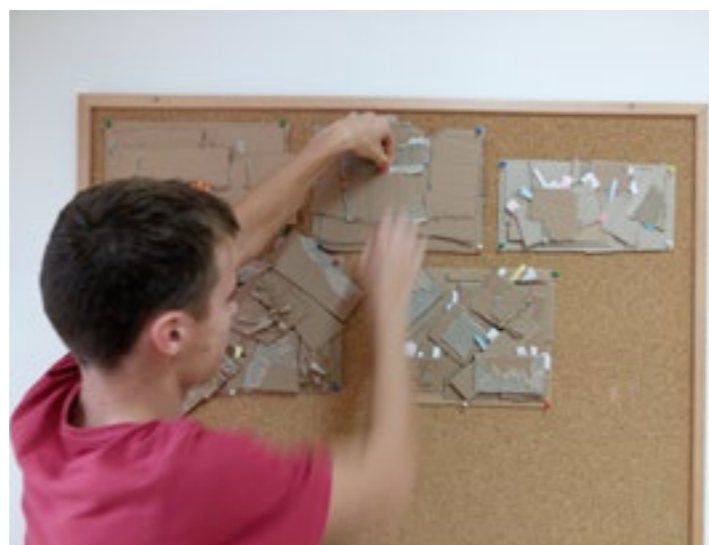
Alojz Konec, junija 2017

Z delavnice suhe igle na recikliranih CD-jih, odtis Aleksandre Radič

Z otvoritve gimnazijske razstave SVETOVI v MC Brežice

Pano likovne delavnice Domovinski lističi na Unescov Dan izgnancev, 24. 11. 2016

Obdelani CD-ji kot grafične plošče za tisk na delavnici suhe igle, 16. 3. 2017

Pouk zgodovine in muzejsko delo

V minulem šolskem letu smo v pouk zgodovine sistematično vključili tudi zgodovinsko terensko in muzejsko delo. Z obiski muzejev smo poleg usvajanja, poglobljanja in širjenja znanja o ključnih pojavih in procesih iz obče in nacionalne zgodovine želeli pri dijakih razvijati tudi številne druge spretnosti, veščine in odnose (t. i. kompetence). Dijaki so se tako med drugim urili v razvijanju spretnosti neposrednega opazovanja in razvijanju sposobnost časovnih in prostorskih predstav. Ker smo večinoma obiskovali lokalne muzeje v posavskem prostoru, pa so razvijali tudi pozitiven in odgovoren odnos do lokalne in nacionalne zgodovine ter identitete. Dijaki se ob tovrstnem delu zavedajo pomena ohranjanja kulturne dediščine in se zanimajo za zgodovinsko nacionalno in lokalno preteklost.

Letnik:	Muzej:
1.	Oktober 2016, Muzej krapinskega neandertalca April 2017, Posavski muzej Brežice
2.	Maj 2017, Mestni muzej Krško
3.	Oktober 2016, muzejske zbirke na gradu Rajhenburg
4.	Oktober 2016, Pokrajinski muzej Celje, Oktober 2016, rimska nekropola v Šempetru

Nataša Šekoranja Špiler, prof.

V Dalmatinovih prostorih (Mestni muzej Krško)

Zbiramo znanje o arhivistiki (Mestni muzej Krško)

Spoznavanje arheologije v Posavskem muzeju Brežice

»Vitez Marko Celjski« (Pokrajinski muzej Celje)

Razstava o vodi v Posavskem muzeju Brežice

»Na sprehodu z Lucy« (Krapina, oktober 2016)

Mednarodna konferenca GimMUN Ptuj 2017

V dneh od 1. 4. do 4. 4. 2017 so se dijaki Tim Medved (3. b), Lara Jambriško, Jakob Ban, Filip Cvetko in Žiga Pinterič (vsi iz 3. c) kot predstavniki naše Unescove šole udeležili mednarodne konference GimMUN 2017 na Ptuj. Gre za simulacijo konference Združenih narodov, kjer so dijaki v različnih komitejih (odborih) v angleškem jeziku razpravljali o aktualnih svetovnih problemih in sprejemali resolucije – predloge rešitev, npr vprašanje Palestine, nevarnosti jedrskega orožja, evtanazije, vpliva živinoreje na okolje in podobno. Pri tem so zagovarjali stališča "svoje" države, Lara in Tim kot delegata Belgije, Jakob, Filip in Žiga delegati Brazzilije, ter soočali svoja mnenja z dijaki iz Slovenije, Nemčije, Avstrije, Italije, Bolgarije, Rusije, ki so predstavljali različne države članice OZN.

Vseh pet dijakov se je na podlagi predhodnih priprav aktivno udeleževalo razprav, se veselilo, ko je bil sprejet njihov amandma strani drugih držav, v prostem času pa se veselo družili in sklepali nova poznanstva. Na zaključku konference je eden od njih – Tim Medved – prejel pohvalo za sodelovanje, vsem pa je bil GimMUN Ptuj 2017 lepa in koristna izkušnja.

Mentorica: Romana Robek Cerjak, prof.

foto:
Gimnazija Ptuj

Obrazi prihodnosti

Naša gimnazija je letos sodelovala v projektu časopisa Dnevnik Obrazi prihodnosti. Ta projekt izobražuje in pripravlja mlade za medije, ki pomembno krojijo družbo. Sodelovalo je 205 mladih novinarjev iz 25 slovenskih srednjih šol, od njih je vsaka izžrebala svojo temo in jo predstavila na straneh Dnevnika. Dijaške ekipe so s pomočjo mentorjev novinarjev dva meseca in pol trikrat na teden poskrbele za vse elemente dveh časopisnih strani: za besedila člankov, naslove, fotografije, grafične predstavitve ... Naša mentorja sta bila Dnevnikov novinar in obenem tudi bivši dijak Gimnazije Brežice Zoran Senkovič in odgovorna urednica šolskega časopisa GIB Bernardka Ravnikar. Izžrebali smo temo Stiske in duševno zdravje mladih. To je bila za nas kar zahtevna naloga, ob pomoči mentorjev smo jo tudi uspešno opravili. Naši prispevki so bili objavljeni 12. aprila 2017 v Dnevnikovi prilogi in tudi na spletni strani časopisa.

Zaključek projekta je bil zelo svečan. V torek, 25. aprila, smo vsi novinarji v Lutkovnem gledališču Ljubljana dobili praktične nagrade in priznanja za svoje prispevke. Po kulturnem programu pa smo odšli tudi v predsedniško palačo, kjer nas je sprejel predsednik RS Borut Pahor. Dijaki smo lahko predsedniku zastavljali vprašanja, se z njim pogovarjali in začutili utrip predsedniške palače.

Patricija Kelhar, 4. d

Tekmovanje za Eurošolo 2016

3.b in 3.c sta se v letošnjem šolskem letu udeležila tekmovanja za Eurošolo, ki je potekalo 23. septembra v Ivančni Gorici. Organizira ga Informacijska pisarna Evropskega parlamenta v Sloveniji. Tekmovanje je imelo več delov, in sicer posneti film z naslovom »Evropski državljan sem vsak dan«, test in kviz o poznavanju razvoja, delovanja in perečih tem Evropske unije ter geografije in zgodovine Evrope. Oba razreda sta na tekmovanju našo šolo zelo uspešno zastopala; 3.c so razglasili za eno od dveh najboljših ekip, ki sta si prislužili udeležbo na Eurošoli v Evropskem parlamentu v Strasbourgu. Pri tem jim je Evropski parlament sodelovanje v Eurošoli sofinanciral v višini skoraj 7000 €. Tekmovalna komisija pa je za najboljšega tekmovalca, ki je na testu pokazal največ znanja, razglasila **Tima Medveda** iz 3. b.

Evrošola v EP v Strasbourgu je potekala 28. oktobra. S 3.c smo si naredili tridnevno ekskurzijo v Alzacijo. Vestno smo se pripravili na razprave v parlamentu, kjer so naši dijaki prevzeli vlogo evropskih poslancev. Razpravljali so v tujem jeziku, in sicer na teme migracij, človekovih pravic, sonaravnega razvoja, problematike mladih, zaposlovanja, izzivov multikulturalnosti, prihodnosti Evropske unije.

V sklopu Eurošole je bilo tudi skupinsko tekmovanje Eurogame. Skupine iz štirih dijakov, vsak je moral biti iz druge države udeleženke, so se pomerile v kvizu o EU,

evropski kulturi, zgodovini, geografiji in evropskih aktualnih temah. Kviz je bil sestavljen iz vprašanj v 24 jezikih (vsi uradni jeziki Evropske unije). Zmagala je ekipa, katere članica je bila tudi **Tina Vimpolšek**, skupaj s prijatelji iz Latvije, Romunije in Nemčije.

Boštjan Špiler, prof.

Zmagovalna ekipa Eurogama

Šolsko in državno tekmovanje iz kemije 2017

Verjetno na Gimnaziji Brežice ni dijaka, ki ne bi vsaj enkrat užival pri pouku kemije. Če ne drugega, so laboratorijske vaje vedno polne zanimivih reči: poskusov, kemijskih enačb, najmanjših molekul ter atomov, ki so pomembni za kemijsko reakcijo.

Zato so se naši mladi kemijski nadobudneži tudi letos v kar lepem številu odločili, da svoje spretnosti preizkusijo na šolskem tekmovanju iz znanja kemije za Preglove plakete, ki je potekalo 6. 3. 2017 na Gimnaziji Brežice. Tekmovanja se je udeležilo 69 dijakov, od tega jih je 11 prejelo bronaste Preglove plakete, 7 dijakov pa se je uvrstilo na naslednjo stopnjo, državno tekmovanje, ki je potekalo 6. 5. 2017 na FKKT v Ljubljani.

Dijaki, ki so s svojim znanjem osvojili bronaste plakete, so: Urban Učanjšek, 1. a, Andraž Černoga, 1. a, Julijan Andrejaš, 1. a, Tinkara Jene, 1. a, Kristan Kek, 1. c, Primož Bogner, 2. c, Anja Švajger, 2. c, Anja Pavkovič, 3. c, Filip Cvetko, 3. c, Lucija Župevc, 4. c, ter Anamarija Agnič, 4. d.

Državnega tekmovanja so se udeležili: Lucija Župevc, Anamarija Agnič, Anja Pavkovič, Primož Bogner, Julijan Andrejaš, Andraž Černoga in Urban Učanjšek. Na tekmovanju jih je spremljala profesorica Mateja Strnad Zorec.

Tekmovalci so bili zelo uspešni. Zlato Preglovo plaketo je osvojila Lucija Župevc, 4. c, srebrne Preglove plakete pa Anamarija Agnič, 4. d, Anja Pavkovič, 3. c, Primož Bogner, 2. c, ter Urban Učanjšek, 1. a.

Šolsko tekmovalno komisijo za kemijo so sestavljali profesorji: Nada Mandič, predsednica, Mateja Strnad Zorec ter Pavel Šet, člana komisije.

Vsem dobitnikom Preglovih plaket iskreno čestitamo.

Mogoče se marsikomu zdi, da kemija za nas in naše življenje sploh ni pomembna, toda če povprašate naše dobitnike plaket, boste od njih zagotovo dobili drugačen odgovor.

Zala Resnik Poljašević, 2. c

Matematično tekmovanje 2016/2017

V četrtek, 16. 3. 2017, je na gimnaziji potekalo šolsko tekmovanje iz matematike. Tekmovanja se je udeležilo 112 dijakov, in sicer 24 dijakov 1. letnika, 31 dijakov 2. letnika, 33 dijakov 3. letnika in 24 dijakov 4. letnika. Bronasto priznanje je osvojilo 37 dijakov, 5 najboljših pa se je udeležilo državnega tekmovanja.

Prejemniki bronastega priznanja:

Julijan Andrejaš (1. a), Sara Conta (1. c), Lea Lukavica (1. b), Aleksander Bajc (1. a), Kristan Kek (1. c), Urban Učanjšek (1. a), Hana Suša (1. b), Nika Pavlič (1. c), Primož Bogner (2. c), Jakob Planinc (2. b), Nik Jeromel (2. c), Lenart Žinko (2. a), Anja Švajger (2. c), Ajda Žarn (2. a), Rok Kvartuh (2. c), Gal Resnik Poljašević (2. d), David Poznič (2. b), Nika Stopinšek (2. c), Filip Cvetko (3. c), Tadej Martinčič (3. d), Aljaž Benčin (3. d), Anja Pavkovič (3. c), Tim Medved (3. b), Aljaž Bratkovič (3. c), Luka Pesjak (3. a), Janko Vizjak (3. b), Ana Bedek (3. c), Barbara Štorman (3. a), Maruša Uršič (3. a), Lucija Župevc (4. c), Rok Arh (4. d), Lucija Jazbec (4. d), Matija Krajnc (4. c), Pia Fackovič Volčanjk (4. a), Dejan Firbas (4. d), Lucija Ana Kovačič (4. d), Lea Herakovič (4. d).

V soboto, 22. 4. 2017, je na Šolskem centru Novo mesto potekalo državno tekmovanje iz matematike, na katerega se je uvrstilo tudi 5 dijakov naše gimnazije.

Vsi naši dijaki so se odlično odrezali, saj so trije osvojili srebrno priznanje, dva dijaka pa sta osvojila zlato priznanje.

Prejemniki srebrnega priznanja (na državni ravni):

Aleksander Bajc (1. a), Rok Kvartuh (2. c) in Rok Arh (4. d).

Prejemnika zlatega priznanja:

Filip Cvetko (3. c) in Lucija Župevc (4. c).

Vsem prejemnikom priznanj iskreno čestitamo!

Za aktiv matematikov:

Barbara Valentincič Barlič, prof.

Na sliki so udeleženci državnega tekmovanja (z leve proti desni: Aleksander Bajc, Rok Kvartuh, Rok Arh, Lucija Župevc in Filip Cvetko)

Brežiški gimnazijci med najboljšimi v Sloveniji na zgodovinskem državnem tekmovanju

Gimnazija Brežice se je v soboto, 1. 4. 2017, na Gimnaziji Celje Center s tremi tekmovalci udeležila državnega zgodovinskega tekmovanja, na katerem je sicer sodelovalo 246 dijakov iz vse Slovenije. Našo šolo so zastopale: Patricija Kelhar in Lea Herakovič iz 4. d, ter Manca Žagar iz 2. d.

V prvem delu tekmovanja so dijaki pisali zgodovinski test iz poglavij industrializacije v 19. stoletju, nato pa je sledil še terenski del, kjer so tekmovalci odkrivali zgodovinske znamenitosti mesta Celje.

Popoldan sta v celjskem Narodnem domu potekali zaključna slovesnost in razglasitev rezultatov. Lea Herakovič je osvojila zlato, Manca Žagar pa srebrno državno priznanje. Prav tako pa je bila naša gimnazija odlična v ekipnem terenskem delu, saj je med 84 ekipami dosegla 6. mesto.

Tekmovalkam čestitamo za odličen uspeh.

Nataša Šekoranja Špiler, prof.

Razglasitev rezultatov (Manca in Lea 7. in 8. z desne)

Foto: Gimnazija Celje Center

Manca Žagar prejema srebrno priznanje.
Foto: Gimnazija Celje Center

Tekmovanja iz angleščine

Lara Jambriško (3.c) je na državnem tekmovanju iz angleščine za 3. letnike prejela bronasto priznanje.

Epi Reading Badge

Srebrno priznanje:

Živa Bezjak 3. b, Tim Medved 3. b, Ana Bogovič 3. d

Priznanje za sodelovanje: Miha Kerin 3. b

Bralna značka Oxford- Bookworms

ZLATA PRIZNANJA

Ema Agnič 2. a, Lenart Žinko 2. a, Michelle Komočar 2. a, Tinkara Simončič 2. a, Tjaša Antolovič 2. a, Victoria Jeras 3. d, Ana Sladič 4. d, Lucija Ana Kovačič 4. d

SREBRNA PRIZNANJA

Nicoleta Nour 4. c, Mirjam Kerin 4. c, Blažka Krašovec 4. c, Anja Ašič 4. d, Sanja Zupančič 4. d, Katja Škoda 4. d

Vsem dijakom čestitamo!

Online tekmovanje »Best in English 2016–17«

Online tekmovanje »Best in English 2016–17« sodelujoči dijaki:

1. b: Nika Cvetanovski, Saša Črpič, Eneja Lipej, Lucija Klakočar
1. c: Maša Suša, Konstantin Kuzmanović, Alen Jular, Maks Bogovič, Igor Zoran Dular, Gal Klenovšek, Kristan Kek, Mia Zemljak
2. a: Lana Kodrič, Lenart Žinko, Hana Zupanc, Luka Račič
2. b: Katja Denžič, Lara Zupanc, Sara Iljaž, David Poznič
2. c: Primož Bogner, Nik Jeromel, Zala Resnik Poljašević, Vid Salmič, Valerija Lapuh, Eva Bračun, Patrik Marčetič, Tjaša Vraničar
2. d: Tim Žveglič, Katja Zobarič, Gal Resnik Poljašević, Nik Krevelj, Eva Kozinc
3. a: Erik Šromberger, Katja Bajc, Lana Škrlec, Pina Venesa Pintar, Alanis Radanovič, Maja Vidačič, Valentina Zlobko, Gala Margita Štiglič, Maruša Uršič, Martina Olič
3. b: Miha Kerin, Živa Bezjak, Tim Medved
3. d: Ana Bogovič, Miha Špan, Aljaž Benčin
3. c: Jakob Ban, Aleksander Godler, Filip Cvetko, Žiga Pinterič, Živa Stegne, Lara Jambriško, Urška Pečnik
4. a: Vika Lisac, Ema Černelič, Petra Pavlič
4. c: Lucija Župevc, Nicoleta Nour, Karin Marin, Nik Držanič
4. d: Anja Ašič, Sanja Zupančič, Katja Škoda, Enej Sečki, Vesna Kozinc, Vanessa Jačmenjak, Lara Oštrbenk, Lucija Jazbec, Rok Arh, Ana Sladič, Lucija Ana Kovačič

REZULTATI »BEST IN ENGLISH« ZA ŠOL. L. 2016/17:

5. V SLOVENIJI

20. NA SVETU

Vsem dijakom čestitamo!

Karmen Jaklič, prof.

Nemščina

Na šolskem tekmovanju iz znanja nemščine je sodelovalo 11 dijakov, **bronasto priznanje** pa so prejeli naslednji dijaki:

- Gal Špan, 2. a
- Nik Jeromel, 2. c
- Victoria Jeras, 3. d

Na državnem tekmovanju iz znanja nemščine, ki je potekalo 9. 2. 2017 na Gimnaziji Jesenice, pa sta prejela **srebrno priznanje**:

- Gal Špan, 2. a
- Victoria Jeras, 3. d

Simona Tusun, prof.

Tekmovanje iz biologije

V soboto, 18. 3. 2017, so se zagnani biologi Gimnazije Brežice, ki so se pripravljali pod mentorstvom prof. Mirne Malus, udeležili državnega tekmovanja. **Tjaša Hostar iz 1. b** ter **Anja Švajger** in **Žak Gajšak iz 2. c** so se v preteklih mesecih poglobljali v floro in favno presihajočih jezer. Še posebej so se posvetili Cerkniskemu presihajočemu jezeru, ki je največje presihajoče jezero v Sloveniji. Tu najdemo marsikatero rastlino in žival, ki je drugod prava redkost ali pa je sploh ni. Seveda pa niso pozabili na Pivška presihajoča jezera, ki so pravi magnet za opazovalce ptic ter ljubitelje narave nasploh. Tekmovanje je bilo koristno tudi z vidika ozaveščanja dijakov za večjo skrb in ohranjanje ekosistemov presihajočih jezer, saj se ti čedalje bolj krčijo.

Tjaša Hostar iz 1. b je osvojila **srebrno priznanje**, iskreno ji čestitamo!

Barbara Unetič, 1. b

Geografsko tekmovanje

Tema letošnjega geografskega tekmovanja je imela naslov »Naravne danosti sopogojujejo gospodarstvo pokrajine«, seveda pa je del tekmovanja zajemal tudi terensko delo, kjer so se morali tekmovalci izkazati v veččinah opazovanja pokrajine, orientiranja v njej, v veččinah uporabe kartografskega gradiva in geografskega sklepanja.

Šolsko tekmovanje je potekalo 17. januarja. Udeležilo se ga je 49 tekmovalcev. Bronasto priznanje so osvojili: **Anja Švajger in Rok Kvartuh iz 2. c, Ema Agnič in Julija Laznik iz 2. a, Kristan Kek iz 1. c, Miha Kerin, Živa Bezjak in Tim Medved iz 3. b, Petra Pavlič, Tjaša Šoba in Nika Bizjak iz 4. b, Barbara Štorman iz 3. a, Julija Jankovič iz 4. d, Jure Mlakar iz 4. c, Lara Jambriško, Anja Pavkovič in Aljaž Bratkovič iz 3. c, Nik Rožman, Neža Škoda in Katja Zobarič iz 2. d.**

Na področno tekmovanje, ki je potekalo 9. marca v Črnomlju, se je uvrstilo najboljših pet, in sicer **Tim Medved, Nika Bizjak, Aljaž Bratkovič, Anja Pavkovič in Tjaša Šoba**. Najuspešnejša je bila **Tjaša Šoba**, saj se je uvrstila na državno tekmovanje. Slednje je potekalo 7. aprila v Gornji Radgoni. Tjaša je osvojila srebrno priznanje.

Vsem tekmovalcem čestitava za uspeh in novo znanje, ki so ga pri tekmovanju pridobili.

Ema Maček, prof., in Boštjan Špiler, prof.

Slovenščina

Pisati o delu ali uspehih pri pouku slovenščine je kar težko, saj govorimo o materinščini, ki naj bi jo vsi posebej gojili, negovali in tako izkazovali svojo samopodobo in pripadnost domovini.

Poleg rednega branja in razmišljanja o jeziku pri šolskih urah pa so nekateri dijaki naredili še mnogo več.

Kot mladi novinarji so sodelovali v odmevni akciji časopisa Dnevnik, ko so oblikovali novinarske prispevke v rubriki **Obrazi prihodnosti** in na koncu celo obiskali predsedniško plačo, kjer so se pogovarjali s predsednikom naše države.

Sodelovalo je kar 16 dijakov, in sicer **Tjaša Antolovič, Ema Agnič, Barbara Štorman, Julija Laznik, Eva Gramc, Lorena Šinko, Maša Radanovič, Jakob Nečemer, Eva Cvelbar, Ajda Žagar, Patricija Kelhar, Sanja Zupančič, Lara Oštrbenk, Lara Šumlaj, Tjaša Šoba in Jon Krajc Tomin.**

Prav tako so prebirali knjige in pisali eseje na letošnjem **Cankarjevem tekmovanju**.

Šolskega tekmovanja se je udeležilo 24 dijakov. Bronasto priznanje so osvojili: **Zala Resnik Poljašević, Nika Zakšek, Tinkara Jene, Hana Zupanc, Lea Poslek Baršič, Anja Švajger, Julija Budič, Teja Gošek, Katja Škoda, Kaja Udovc in Miha Kerin**. Na državno tekmovanje sta se uvrstila **Katja Škoda** in **Miha Kerin**. **Katja** je osvojila **srebrno**, **Miha** pa **zlat** **Cankarjevo priznanje**. Čestitamo.

Marjana Milekić, prof.

Poezija

Oh, ti moj lepi cvet
Oh, oh ti moj lepi cvet!
Z lepoto si odet,
živ in prečudovit!
Zakaj si svetu skrit?

Ko sem te opazil,
sem se že zavedal,
da ti bom povedal,
kako te imam jaz rad!

A vsak cvet ovene.
Življenje gre naprej.

Čeprav še vedno upam,
da prideš k meni in
bova v duši eni.

Gašper Žmavc, 1. b

V njegovih očeh odseva toplina,
lepota poletnega dne,
nebesna milina,
zazrta globoko v moje srce,
v najbolj oddaljen kotiček,
ki tu in tam predre ga oster žebliček.
In ko zvečer strmim v zvezde,
v odsevu vidim tvoj nasmeh,
topel in mehak,
ki spominja me na puhast bel oblak.
Ali opazuješ tudi ti?
Lepoto svetlega neba, krutost današnjega sveta
in pogled, ki ti sledi,
nihče drug kot jaz ...
nevidna pred tvojimi očmi.

Nika Herakovič, 1. b

Tvoja lica, kot rožice cveto,
in tvoje oči, globoke kot nebo,
da srce mi zadrhti: „Oh, kako je to lepo.“
Sprušujem se: „Le kaj je to?“
Odgovori mi: „Ljubezen, ti moje zlato“.

Nik Narat, 1. b

Zdaj, ko nič na svetu ni,
da bi vrnil tiste dni,
ko s tabo žarela sem dneve, noči.
Čakala sva dan, ko ti boš odšel
v daljne dežele,
odpeljal te vlak,
tebe, nedolžni junak.

Minevajo leta, a tebe še ni,
mineva občutek, ki po tebi hrepeni,
razdalje med kraji vsa srca zbistri,
a tebe še vedno ni in ni.
Slike, spomini vse z leti blede,
kjer koli že si, vedi,
da večni si ti.

Nika, 1. b

Neprespane noči

Temna silhueta ujame moj pogled.
Srce me vpraša: »A je on tisti?
Je on tisti, ki te navdaja z obupom,
tisti, ki spanec ti jemlje?«

Zavzdihnem, pogledam vstran.
Kako je možno, da je tako močan,
da me le njegov obris telesa
pošlje v takšno norost?

Po glavi mi rojijo nesmiselne stvari,
srce močno bije, dokler ne znori.
Vidim njegov nasmeh in oči,
polne ljubezni.

Srce me zopet vpraša:
»A je on tisti?«

Zavzdihnem in pogledam v tla, rekoč:
»Tisti, ki je vreden mojih neprespanih noči.«

Saša Črpič, 1. b

VLAK SPOMINOV

Nežno zaprem oči, vlak spominov
me popelje v cvetoče pomladne dni,
v čase, ko najini srca sta eno bili.

Glej, glej, že sonce zahaja in
zvezde so tu, ko skupaj
v objemu sveta srečo loviva.

Tu mir je, tišina, le midva oba,
ki tihi luni izpovedujeva ljubezen srca.

Zdaj se predramim in vlak se ustavi.
Tebe več ni, ni več zvezdne noči,
le solzne so moje oči.

Tjaša Hostar, 1. b

2 PESMICI:

Unsere Lehrerin ist nie froh uns zu sehen,
weil wir ihr immer auf die Nerven gehen.

Sie gibt uns viele Hausaufgaben

und das können wir nicht vertragen.

Jeden Tag zwingt sie uns Gedichte zu schreiben

und das können wir überhaupt nicht leiden.

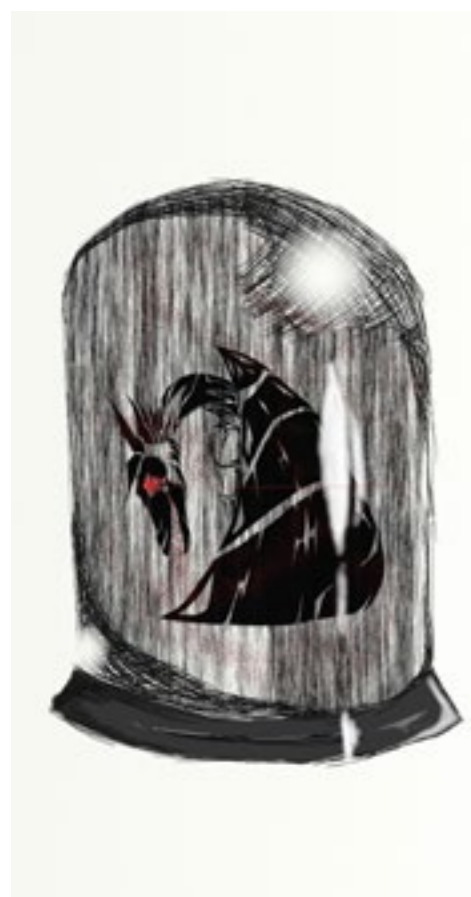
Der einzige Grund für diese Gedicht ist,
dass ich keine schlechte Note krieg'.

Das Leben ist voller Überraschungen. Jeden Tag passiert etwas Neues. So wie viele andere, habe auch ich gewisse Ziele. Manche Ziele habe ich schon erreicht, damit ich die anderen nicht vergesse, schreibe ich sie mir auf.

MEINE »TO DO« LISTE:

- Haare rot färben
- Ein Tattoo stechen lassen
- Eine Kreuzfahrt machen
- Ein Piercing haben
- Ein Getränk bestellen und nicht bezahlen
- Nach Australien reisen
- Nachts ins Schwimmbad einbrechen

(Ne)smisel šole

1.

Šola, nujno zlo, ki redno muči otroke že od časa Marije Terezije. Toliko reči, ki bi jih človek lahko počel, a kaj ko se mu že jutranji alarm posmehuje, da je ponovno napočil čas, da se odpravi „gulit“ šolske klopi in se dolgočasit. Če je res to takšen nesmisel, zakaj se človeštvo ne združi in ga z novo revolucijo odpravi? Nenazadnje je bilo šolanje statusni simbol premožnejših in uglednejših ljudi. Zakaj se je njen pomen razvrednotil ter predvsem, kdaj se je privilegij visoke družbe sprevrgel v nacionalni problem?

Lenarjenje, vožnja z motorjem, gledanje televizije, igranje računalniških igric, toliko zanimivih in različnih možnosti za preživljanje časa, a kaj, ko večino svojega prostega časa namenimo šoli. Kaj mi koristijo integrali, zagotovo več ne bom slišal za ketone, ekosistem gor ali dol, če vem ali ne, življenje bo teklo dalje. To je le nekaj stvari, ki pogosto odmevajo po šolskih hodnikih. Vendar, če bi vsi dovolili dvomu, da nam odpre obzorja, dlje od zmožnosti opice res ne bi prišli. Kaj če bi G. Bell, N. Tesla, J. Watt svoj čas raje namenili preživljanju na postelji in bi se izogibali šolanju na vse možne načine? Sveta, kot ga poznamo danes, zagotovo ne bi bilo. O telefonu, avtu, internetu bi lahko le sanjali. Ti so našli smisel prav v znanju. Mogoče jih večinoma ne bi motilo, če bi že kot otroci trdo poprijeli po orodju in otroški čas namesto učenju (branju) posvetili obdelovanju njive. To so namreč otroci počeli pred vsesplošno obvezno uvedbo šolanja v času Marije Terezije. Ja, ravno ona je kriva, da danes skoraj vsi beremo, znamo pisati in se zavedamo delovanja stvari v okolici. Šola tako ustvarja intelektualce, ki svet vodijo k napredku in razvoju.

Do uzakonitve obveznega šolanja je bila ta dostopna samo peščici ljudi, za šolanje sta bila potrebna vpliv in denar. Le redkim je bilo izobraževanje omogočeno, zato so se v družbi delale velike socialne razlike. Kdor pa je le imel to srečo, kajti šolanje je bilo privilegij, se je predano posvetil raziskovanju in se zavedal pomena znanja. Zadnja leta nam je obiskovanje šole že tako samoumevno, da je več ne spoštujemo, kot bi si zaslužila. Če je ne bi bilo, bi svoje otroštvo preživeli delovno, neigrivo in ga (pre)kmalu zamenjali za odraslost. Šola tako dopušča otroku svobodo do veselja. Vsi hrepenimo

po nam nedostopnih rečeh, kar imamo, pa le redko cenimo. Kakor se zavemo pomena zdravja šele, ko zbolimo, se bomo resnično zavedali, kaj nam šola prinaša, ko bomo s šolanjem končali.

Šola omogoča vsakemu, da razvije svoje sposobnosti in zaživi novo življenje. Danes je ravno šola osnovni način v boju enakosti. Vsi imajo enake možnosti. Šola je odsev družbe, je mesto, kjer se zbere skupina mladih upov, ki bodo gradili svojo prihodnost. Je torej mesto, v katerega je vredno investirati in ga vzdrževati. Ljudem je v interesu, da najboljši pridejo na vodilna mesta, a ker se sposobnost pokaže v različnih situacijah in jo je treba razvijati, je pomembno, da čisto vsi dobimo priložnosti, da pokažemo svoje spretnosti in lastnosti.

Toliko slabih besed in zgražanja nad drugimi ustanovami ni moč zaslediti, vendar ravno šola ostaja najpomembnejša institucija pri oblikovanju osebnosti otrok. Otroci prevečkrat tarnajo nad šolo že v začetnih letih šolanja. Strah pred ocenami pa z leti narašča. Ko se ljudje v zgodovini niso strinjali s sistemom, so se temu uprli in ga z revolucijami zamenjali. Zakaj smo ljudje nemočni, ko gre za šolo? Šola uvaja socializacijo, uči sprejemanja vlog in norm družbe, je torej stik z realnim svetom. Če bi zrušili šolo, bi bilo uničeno življenje, kot ga poznamo. Ljudje se ne bi navadili strpnosti in druženja z drugimi, prav tako ne bi bili seznanjeni s pričakovani družbe. To bi na daljši rok lahko privedlo do anarhije, kar bi nas vrnilo par deset tisočletij v preteklost. Nešolani nomadi so sledili nagonu in ne razumu. Barbarsko življenje pa ne bi koristilo nikomur.

Znanje je bilo cenjeno že od nekdaj – pisarji so bili v Starem Egiptu eni pomembnejših ljudi, ki so bili podrejeni le faraonu. Misli in razum ločijo ljudi od ostalih organizmov, a potrebno jih je razvijati. Žal sta bila v preteklosti možnost šolanja in razvijanja misli dana le peščici ljudi, vendar se to izboljšuje. Vsak ima pravico do izobrazbe, a bolj kot se ta širi, manj cenjena in vredna postaja. Šola nedvomno ima smisel, saj se je obdržala že več tisočletij, v takšni ali drugačni obliki in je tako rekoč nezamenljiva. Četudi večina mladih ljudi v njej vidi nesmisel in zapravljane svojega časa, se zaveda, da brez šole svet ne bi funkcioniral.

Tim Medved, 3. b

2.

Ko nam je profesorica povedala, da imamo možnost napisati esej s takšnim naslovom, je takoj pritegnila mojo pozornost. Nisem ravno ljubiteljica esejev, ki jih moramo napisati v šoli, ko preberemo knjige, saj jih prebiramo s težkim srcem. Veliko raje in z večjim užitek pa sem se lotila pisanja tega eseja, kjer lahko svoje mišljenje tudi lažje izrazim. Vsaj tako sem mislila. Sedaj, ko dejansko razmišljam o dejstvih in o mislih, ki se mi podijo po glavi, sem ugotovila, da tudi ta esej ni nič lažji kot preostali. V glavi imam toliko argumentov, toliko misli o tem, kaj je smisel oziroma nesmisel šole, a ne vem, kateri je najtehtnejši, še pomembnejše pa je – kateri je resničen in pravilen.

Že dva dni razmišljam o vprašanju, kaj je smisel šole. Glede na to, da je šola nekaj obveznega za vsakega od nas, mislim, da bi nam odgovor na to vprašanje moral biti na dlani. Ko se vprašam nekaj takega, bi moralo to zveneti kot retorično vprašanje – seveda vem odgovor, to je nekaj samoumevnega. Po dveh dneh sem prišla do zaključka, da je po mojem mnenju smisel, naloga oz. želeni cilj šole, da pripravi otroka na odraslost in da ga navdihne z znanjem in lastnostmi, da bo nekoč izjemen človek, ki bo imel najboljše in najuspešnejše življenje. V času šolanja bi moral biti primaren cilj šole in učiteljev, da vsakemu otroku zgradi značaj, saj gradnja tega ni mogoča samo doma in nanj zelo vpliva šola. Pa šolskemu sistemu to res uspeva oziroma si res prizadeva, da bi bil ta cilj izpolnjen?

Šolo naj bi začela Marija Terezija, čeprav so se šolali že v antični Grčiji, prav tako v Rimskem cesarstvu in drugod. Mislim, da so si v starih časih bolj prizadevali, da bi izpolnili prej omenjeni cilj šole. V današnjih časih mislim, da se je vse zelo spremenilo in da šola več ni to, kar je nekoč bila. Naloga šole se je popolnoma spremenila in po zaslugi našega šolskega sistema smo postali le številke. V šoli nas učijo veliko stvari, za katere želijo, da jih znamo: da bomo sledili svetovnemu vodstvu in njihovi ideji o tem, kakšen naj bi bil svet. Šola je le korak v našem življenju, ki poskrbi, da se pridružimo čredi in kot ovčke sledimo toku. Mislim, da bi bil lahko v šoli večji poudarek tudi na učenju drugih stvari, predvsem tistih osnovnih – kako delati stvari, ki so nujno potrebne v življenju in popolnoma vsakdanje. Lahko bi se učili, kako biti dober človek, kako biti človek, na katerega se lahko zaneseš ... Kako biti človek do sočloveka.

Seveda mora biti v šoli merilo, ki določi, koliko znamo, in če smo sposobni napredovati

v drugi razred oziroma na drugo stopnjo. To so pri nas ocene. Ocene naj bi bile tiste, ki so odraz našega znanja. Menim, da kolikor si zapomnimo, ni nujno naše celotno znanje, ki smo ga pridobili. Po sistemu so-deč, so ocene vredne toliko kot naše znanje, vendar – ali to popolnoma drži? Če pogledamo osnovnošolce, dijake in na koncu tudi študente, lahko vidimo, da vsem ocene pomenijo več kot pa dejansko znanje, ki naj bi ga pridobili, saj je ocena nenazadnje veliko pomembnejša kot znanje. Nedavno sem zasledila raziskavo, ki je dokazala, da so najstniki danes pod veliko večjim stresom kot kadarkoli do sedaj. Velik vpliv na to ima tudi šola: vsi se tako obremenjujemo, kaj bo, če ne dobimo petico pri predmetu, kar nam lahko popolnoma pokvari načrte za naše nadaljnje šolanje in za življenje, saj bomo na tak način veliko težje na koncu opravljali poklic, ki smo si ga od nekdaj želeli. Mislim, da bi se moralo razumeti in upoštevati dejstvo, da lahko dobiš slabo oceno, četudi snov znaš, ker te pesti nekakšen problem in si se na ocenjevanje težje osredotočil.

Da ne bom govorila samo o slabih platih šole, je seveda tu tudi nekaj dobrih stvari. Cilj šole je tudi, da pridobimo znanje in osnovno razgledanost. Menim, da je ta naloga dobro opravljena, predvsem v Sloveniji, saj mislim, da se v naših šolah in tudi na naših univerzah naučimo in pridobimo veliko več kot le znanje in da je v Sloveniji težje priti do diplome, magisterija kakor kjerkoli drugje – tudi v primerjavi z najprestižnejšimi univerzami v Združenih državah Amerike in v Angliji.

V šoli spoznamo veliko oseb, s katerimi se ujamemo in smo z njimi prijatelji do konca našega življenja. Spletejo se vezi, ki se jih ne pozabi. Konec koncev, to šoli doda nekakšen smisel. Po mojem mnenju se mora delati na prej omenjeni problematiki, da bi šola postala brezhibna ustanova in brez napak. Tako bi šola zares opravljala svojo prvotno nalogo in pomagala mlajšim generacijam, da bi se v njej osebnostno izrazile in razvile, da bi v šoli vsak otrok našel smisel svojega življenja.

Mojca Dimič, 3. b

4. a 4. c

4. b 4. d

Branje je znanje

INTERVJU Z MIHO KERINOM

Miha Kerin, dijak 3. b, se je letos na Cankarjevem tekmovanju uvrstil med 20 najboljših mladih piscev v državi in osvojil zlato priznanje. Je zavzet nogometaš, a v prostem času, kolikor mu ga sploh dopuščata šola in šport, rad poseže po knjigah.

Miha, letos si osvojil zlato priznanje na Cankarjevem tekmovanju, čestitke. S tem si dokazal, da branje še živi med mladimi. Meniš, da branje izgublja svoj pomen in vrednost?

Žal je res tako. Bojim se, da je za to kriva obremenjenost dijakov s tem, katere knjige in kdaj jih morajo prebrati. Nedvomno branje izgublja svoj pomen, saj mladi ne berejo več iz užitka, temveč iz obveznosti in nujnosti.

Torej bi bilo bolje, če prepovemo obvezno branje v šoli, ne bi to še zmanjšalo branja?

Ne bi prepovedal. Šola je eden redkih dejavnikov, ki vpliva na to, da sploh kaj preberemo. Sam bi dijakom dal večji razpon knjig in tematik, med katerimi bi izbirali po lastni volji. Težava je tudi, da imamo mladi premalo prostega časa oz. si ga ne znamo pravilno razporediti.

Kako si ti razporejaš čas?

Berem pred spanjem, da se sprostim in odmislim skrbi.

Kako prepričati mlade, da bodo več brali?

Čas je vedno, samo vzeti si ga je potrebno. Važne so prioritete. Bill Gates je rekel: „Zmožnost hitrega branja je pomembnejša od super moči.“ Branje je znanje in znanje je prava moč. Mladi morajo sami vedeti, kaj jih zanima, in glede na interese izbrati pravo knjigo, za vsakega se najde prava knjiga. Če je knjiga zanimiva, jo boš z veseljem prebral. Problem je, ker so nekatere knjige vsiljene in potem imajo mladi predsodek, da so vse knjige take.

Kaj tebi predstavlja knjiga, zakaj sploh brati?

Knjiga te popelje v nek drug svet. V njem se lahko izgubiš ali se najdeš. Je čar, darilo, ki ga lahko znova in znova odpremo. Branje me dela boljše, saj stvari gledam iz širšega zornega kota in z večjim razumevanjem. Navsezadnje z branjem bogatimo besedni zaklad in svoje izražanje.

V kateri vrsti, žanru knjig si doma?

Sam najraje berem poučne knjige, o katerih razmišljam, tudi ko jih ne berem. Rad imam, da se iz branja naučim nekaj novega. Misli pa si večkrat zaposlim z raznimi detektivskimi zgodbami. Včasih pa se sprostim ob prebiranju stripa Tin Tin.

Knjiga, ki te je najbolj prevzela?

Da Vincijeva šifra. Navdušen pa sem tudi nad drugimi knjigami avtorja Dana Browna.

Bi bil svet boljši, če bi ljudje več brali?

Da, ljudje bi prosti čas preživljali bolj smiselno in s tem povzročili manj gorja. Z branjem si odpiraš razum, ljudje bi bili tako strpnejši drug do drugega in do različnih stališč. Lažje bi razumeli tako sebe kot tudi okolič.

Pa se vrniva še malo k Cankarjevemu tekmovanju – tokrat ste morali prebrati dramski deli Samorog Gregorja Strniše in Klementov padec Draga Jančarja.

Tako je, naslov letošnjega tekmovanja je bil Na odru domišljije in resničnosti. V okviru tega smo morali prebrati omenjeni deli in dodatno literaturo. Samorog je poetična drama, pisana v verzni obliki, dokaj zahtevno delo. Govori o pokvarjeni meščanski družbi v srednjem veku ter kritizira razporeditev oblasti, ki je v rokah nepravilnih ljudi. Tudi Klementov padec je drama, ki opisuje resnično osebo – Klementa, planinca in slavnega filozofa, ki je stremel k višjim ciljem, svoje misli pa si je bistril z plezanjem po hribih in pri tem zanemaril ljudi okoli sebe. Po vsebini in načinu mi je to delo bližje.

Kot poudarja knjiga Klemnetov padec, naj bi ljudje stremeli k višjim ciljem in se ne zadovoljili le s površinsko srečo. Torej kot pravi naslov vašega spisa na državni ravni: Zmagovati je potrebno, živeti ni potrebno. Se strinjaš?

Sam menim, da je naprej potrebno živeti in šele nato zmagovati, kajti kdor živi, tudi zmaguje, kdor pa zmaguje, pa ni nujno, da tudi živi. Stremenje k višjim ciljem – mislim, da vsak človek potrebuje nekaj, k čemur stremi, saj ga to motivira in žene naprej. Človek brez cilja ne živi in ne more zmagovati.

Knjiga vsebuje tudi aktualno temo – samomor kot rešitev iz težav. Po Klementovih besedah imamo le eno možnost – obstati ali pasti. Torej, je samomor lahko rešitev?

Ne! Vsakemu je podarjeno le eno življenje, zato menim, da je nedvomno potrebno obstati. Življenje je tudi povezano s padci in zmagovalec je tisti, ki se po vsakem padcu tudi pobere. Dejstvo je, da je razlika med zmagovalcem in poražencem ta, da je zmagovalec vstal enkrat več kot poraženec.

Tvoje mnenje o Cankarjevem tekmovanju; bi za prihodnje leto povabil tudi ostale, da se preizkusijo v prebiranju knjig in kasneje še v razvijanju argumentov?

Vsekakor bi povabil dijake, da jih sodeluje čim več, saj tekmovanje spodbuja lastno razmišljanje, branje, koristno preživljanje prostega časa. To je tudi odlična vaja za maturitetni esej. Splača se vložiti svoj čas in trud, saj se to poplača kasneje v življenju. Tokrat se je izšlo tudi po mojih željah in upam, da bo takih uspehov še več tako v mojem življenju kot na Gimnaziji Brežice.

Nasvet za mlade?

Mladi, berite! Branje je znanje. Šele, ko začneš brati, ugotoviš, kakšno širino ti omogoča branje. Predvsem berite to, kar vas zanima.

Kako bi se opisal v treh besedah?

Karizmatičen, študiozen in nasmijan. Vedno sem odprt za smeh in zabavo, ko pa je potrebno poprijeti za delo, pa sem sistematičen in marljiv.

Cilji za naprej?

Dobro se znajdem v skupini in pri delu z ljudmi, torej nekaj družboslovnega. Prav tako me zanima politika, rad bi bil del tega mozaika. Privlači me predvsem tujina. Še naprej se želim ukvarjati s športom, vsaj rekreativno.

So ljudje v okolici opazili tvoj talent za pisanje?

Moja zgodba s Cankarjevim tekmovanjem se je začela že v osnovni šoli, vendar sem resneje za branje poprijel v srednji šoli. Naj povem še anekdoto. V prvem letniku me je profesorica slovenščine celo vprašala, če mi mama piše spise, saj ni verjela, da se za pisanje tako dobro znajdem. To me je podžgalo in spodbudilo k dodatnemu delu, da njej in sebi dokažem, iz kakšnega testa sem, in tako sem prilezel do zlatega priznanja. Pisanje je prisotno tudi v moji družini, saj je moj oče napisal knjigo.

Tim Medved, 3. b

Viharnost je lepa ...

MASKE SO PADLE

Viharnost je lepa ...

mag. Nina Harapin

Profesorica slovenščine in sociologije, še ena iz zakladnice lepih in prijaznih »blond« profesorice naše gimnazije. Nikar pa je ne razjezite, saj se vam bo kresalo pod nogami ...

• Od nekdaj je želela biti učiteljica, odločila se je že v vrtcu. Iz osnovne šole v sebi goji veselje do slovenščine, sociologijo je spoznala v srednji šoli. Poklic zelo rada opravlja, vsako leto je kaj novega.

• Skupaj s sestro nista ravno veliko ušpičili, kaj pa druga drugi? »Oja.«

• V mladosti je zbirala znamke in prtičke, sedaj pa »cukrčke«, ki jih dobi ob kavi.

• Zelo rada potuje. Pozitivno jo je presenetila Šrilanka, zaradi topline ljudi, preprostosti, drugačne kulture in verstva. Izvedela je marsikaj novega o budizmu, kar v knjigah ne piše ...

• Ko sta se s prijateljico nekoč z letalom vračali iz Londona, sta sedeli z nekim moškim, ki je govoril v zelo lepi angleščini, zato sta mislili, da je Anglež. »Pot je bila dolga in s kolegico sva ga seveda tudi malo ocenjevali ...« Ko pa so pristali, se je začel z njima kar naenkrat pogovarjati v slovenščini. »To pa je bil šok! Ne vem, če sem bila že kdaj tako rdeča/rozasta, mene je bilo res tako sram, da bi se najraje v zemljo pogreznila!«

• Na moškem najprej opazi postavo, LASE – »temni, oja, temni (kar se vidi tudi pri izbiri :)).«

• Poslušaj vso glasbo, za dušo pa – čista tišina, čisti mir. Najraje je sama s sabo, to ji najbolj pomaga. (Torej Vas to pomirja?) »Hja, če lahko tako rečemo. Nisem takšna, da bi se pomirila, čisto mirna jaz nisem nikoli!«

• Stavek, ki jo v šoli najbolj opiše: »Ooo, red imam pa rada!!!«

• Skrite sanje: »Da bi imela eno takšno ‚luštkano‘ malo pekarno, slaščičarno, morda kavarno, ki bi jo čisto sama uredila v francoskem slogu. Vse bi bilo tako toplo, imela bi pecivo, rogljičke ...«

• Na fakulteti so z dekletki pol leta igrale v ženski nogometni ligi! »Ampak to je šlo bolj za brcanje žoge oziroma brcanje nog,« se pošali. »Želja je bila, navdušenje tudi. Predvsem pa smo se družile, zato je bilo prav fajn!« Strast do tega športa je prinesla že iz družine, že kot deklico jo je oče večkrat peljal s seboj na tekme.

• Še kakšne prigode iz študentskih let? »Hm ... mmm ... so bile, ja, ampak vse pa ni za v javnost :).«

• Rada teče, predvsem zato, da si dokaže, da zmore!

• Nekoč je želela dijakom s primerom prikazati odklonsko vedenje. Gospod hišnik je ravno kosil živo mejo, pa mu je kot znak odklonskega vedenja za nekaj sekund odklopila

žago ... Od takrat vsi vedo, kaj je odklonsko vedenje!

- Razred, kateremu je bila razredničarka, ji je enkrat priznal, da so želeli »špricati« pouk, pa ga potem niso, ker so se bali (le njeni dijaki vedo česa ...).

O dijakih: »Vsak je res posameznik zase, svoj list, ampak še vedno cenim tiste klasične vrednote: vljudnost, spoštljivost, prijaznost, iskrenost, to mi veliko pomeni. Vsak se mora najti, poiskati svojo lastno pot, pri nekaterih dijakih je preveč pasivnosti, vem, da znajo, da imajo tudi prave vrednote. Žal mi je, da se ne izražajo, ne pokažejo svojih sposobnosti. V današnjem svetu moraš namreč biti prodornejši, če želiš uspeti.«

Lucija Župevc, 4. c

Dosežki naših športnikov

Ekipno državno prvenstvo v KROSU, 20. 4. 2017 v Mariboru

Melani Knez in Hanah Pevec sta postali **državni prvakinja** v kategoriji starejše mladinke.

Prav tako so postale **srednješolske ekipne državne prvakinja**: Melani Knez, Hanah Pevec, Gabrijela Ivančič in Nika Jakovina.

Med mlajšimi mladinci sta dijaka **Nik Rantah** in **Matic Močnik** zasedla peto mesto v državi.

Za dosežke iskreno čestitamo!

Mentor: Boris Kuzmin, prof.

Državno prvenstvo v športni gimnastiki

DP v športni gimnastiki, 17. 5. 2017 v Dobravi pri Ljubljani

Tudi letos so naši dijaki uspešno nastopali na državnem prvenstvu v športni gimnastiki. Dekleta so osvojila 4. mesto. Ekipo so sestavljale: Tjaša Vretič, Hanah Pevec (3. b) in Lina Buršič, Nika Jovanovič ter Neža Uršič (1. a).

Fantje so v sestavi Erik Štromberger (3. a), Janko Vizjak in Lenart Voglar (3. b) in Rok Kvartuh (2. c) osvojili ekipno drugo mesto. V posamezni konkurenci pa je razveselil s srebrno medaljo Erik Štromberger.

Šolski kros

Rezultati s šolskega krosa, ki je potekal 6. 6. 2017 v Vrbini pri gradu:

DIJAKI	1. letnik	2. letnik	3. letnik
1.	Matic Močnik, 1. c	Žak Gajšak, 2. c	Filip Cvetko, 3. c
2.	Mark Španring, 1. c	Alen Zildžović, 2. b	Tim Medved, 3. b
3.	Vit An Krošelj, 1. b	Lenart Žinko, 2. a	Tjaž Prah, 3. b
4.	Zoran Igor Dular, 1. c	Luka Račič, 2. a	Miha Kerin, 3. b
5.	Jure Krajnc, 1. c	Jaka Hervol, 2. a	Mitja Mlakar, 3. b
6.	Luka Kerin, 1. c	David Poznič, 2. b	Andraž Konc, 3. b

DIJAKINJE	1. letnik	2. letnik	3. letnik
1.	Maruša Rus, 1. c	Zala Resnik Poljašević, 2. c	Melani Knez, 3. b
2.	Lina Buršič, Tinkara Jene, 1. a	Anja Švajger, 2. c	Lara Jambriško, 3. c
2.-3.	Lina Buršič, Tinkara Jene 1. a	Lara Jurečič, 2. a	Urška Županc, 3. a
4.	Lorena Šinko, 1. a	Anamarije Vodopivec, 2. a	Sara Jurkas Omerzo, 3. a
5.	Nika Jakovina, 1. b	Sara Savčič, 2. a	Urša Jurečič, 3. d
6.	Tina Bogovič, 1. c	Iva Karolina Drvenkar, 2. b	Sara S. Avšič, 3. d

DP v skokih z male prožne ponjave

DP v skokih z male prožne ponjave, 24. marec 2017 v Brežicah

Dekleta so osvojila 4. mesto. Ekipo so sestavljale: Lucija Jazbec (4. d), Ana Bedek (3. c), Tjaša Vretič in Hanah Pevec (3. b).

Posebna zahvala velja maturantki Luciji Jazbec, ki je vsa štiri leta nastopala v šolski ekipi za akrobatiko, skokih s ponjavo in športno gimnastiko.

Fantje so v sestavi Lenart Voglar (3. b), Erik Štromberger (3. a), Gal Resnik Poljašević (2. d), Žak Gajšak (2. c) osvojili 2. mesto.

Bravo, telovadke in telovadci, ponosni smo na vas!

Mentorica: Zdenka Senica Grubič, prof.

Področno posamično prvenstvo v atletiki

Področno posamično prvenstvo v atletiki za srednje šole je bilo 9. maja 2017 v Novem mestu.

Daljina, 2. mesto dijakinje Gimnazije Brežice (Evelina Keber)

4 x 100 m, 2. mesto dijakinje Gimnazije Brežice (Lara Omerzo, Tjaša Hostar, Evelina Keber, Nika Herakovič)

Srednješolsko državno tekmovanje v atletiki

V sredo, 17. 5. 2017, je ob odprtju prenovljenega atletskega stadiona Poljane v Mariboru potekalo finale državnega prvenstva v atletiki.

Naša šola je pokazala premoč v skoku v višino za dijakinje. Lara Omerzu (4. b) je prepričljivo zmagala, Manca Žagar (2. d) pa je dosegla 3. mesto.

Ekipo naše šole so predstavljali še Tim Medved, Nika Herakovič, Evelina Keber in Melani Knez.

Vsem nastopajočim iskreno čestitamo in jim želimo veliko uspehov tudi v prihodnje!

Višina dijakinje, 1. mesto Lara Omerzo (Gimnazija Brežice), 3. mesto Manca Žagar (Gimnazija Brežice)

Razvedrilo

SUDOKU

V prazna polja vpisujte števila od 1 do 9 tako, da se posamezno število v vsaki vrsti, vsakem stolpcu in vsakem od manjših kvadratov pojavi samo enkrat.

4	3	6		1	2		9
	2			9		7	
		9		8	3		
3	5			6	8		
6	2			9		3	
		7	5			1	4
		4		6	5		
	6	9				3	
1	8	7		5	4		2

		7	6			9	2
5	8						
		6		3		5	8
	5						2
			9	5	8		
8							4
	9	4		2		6	
							7
							9
	1	8			4	2	

2			3				4
					9	5	
		7			6		2
9				4			1
	7			5			4
3			9				2
7	5		4			2	
	6	8					
4				1			5

<https://www.sudokuoftheday.com/>

Uganke

Teškočina

V kozarcu, bokalu in steklenici se nahajajo limonada, mleko in voda. V bokalu ni limonade niti mleka. V kozarcu pa ni limonade. Katera vrsta tekočine je v kateri posodi?

Ameba

Ameba se razmnožuje z delitvijo. Vsako sekundo iz ene nastaneta dve. 30 sekund je potrebovala, da se je namnožila za pol kozarca. Koliko sekund je potem potrebnih, da se kozarec napolni?

Ura

Damjan je bil brez ročne ure, imel pa je natančno stensko uro, ki jo je od časa do časa pozabil naviti. Ko se mu je to nekoč spet zgodilo, je odšel k prijatelju, pri njem preživel večer, se vrnil domov in naravnal uro. Kako je lahko to naredil, ne da bi vnaprej vedel, koliko časa je bil zdoma?

Ko je Damjan odšel iz svoje hiše, je navil uro in si zapomnil, koliko je kazala. Ko je prišel k prijatelju, si je zapomnil čas prihoda in odhoda. Na ta način je vedel, koliko časa je prebil pri prijatelju. Ko se je vrnil domov, je pogledal na uro in tako vedel, koliko časa je bil zdoma. Ko je odšel od tega časa, ki ga je prebil pri prijatelju, je vedel, koliko časa je porabil za pot tja in nazaj. Polovico tega časa je prišel uri, ko je zapustil prijatelja, in tako vedel, koliko je bila ura v trenutku, ko je prišel domov.

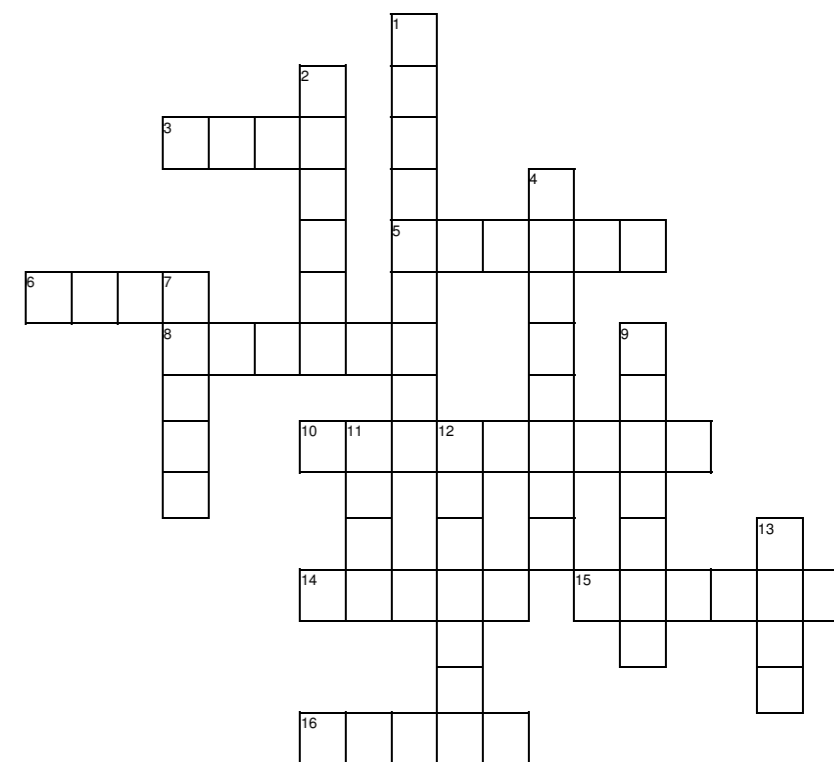
Potrebno je 31 sekund (30 sekund je bilo potrebnih za pol kozarca; v naslednji sekundi se bo število ameb podvojilo in napolniti bodo cel kozarec).

V bokalu je voda, v kozarcu mleko, v steklenici pa limonada.

<http://www.uganke.org>

Križanka

Glavna mesta

Vodoravno:

3. Latvija
5. Zambija
6. Bangladeš
8. Albanija
10. Mongolija
14. Egipt
15. Hrvaška
16. Japonska

Navpično:

1. Slovenija
2. Kuba
4. Čile
7. Grčija
9. Srbija
11. Peru
12. Kenija
13. Švica

Omnia In Numero Et Mensura